

פעולה צום גדליה ואהבת חנים:

משחק: הרוצח

פתיחה: דומה או שונה-

חלקו את החניכים לזוגות ובקשו מכל זוג למצוא דבר אחד שבו שניהם דומים או שמשותף להם, ודבר אחד שבו הם שונים זה מזה.

לאחר מכן הנחו את החניכים לחזור למעגל, ובקשו מכל זוג לספר אילו דברים גילה. ערכו דיון קצר על הממצאים. שאלו את החניכים:

- אילו סוגי דברים מצאתם?
- מה דומה בין בני האדם? מה שונה בין בני האדם?
- האם אתם חושבים שהשוני בינינו טוב, או שהוא עלול להיות גם בעייתי?

שלב א: פנים ואישיות-

חלקו את החניכים לקבוצות, ותנו לכל קבוצה תמונה של ילד (נספח 1). בקשו מהחניכים לבנות לילד הזה תעודת זהות: איך קוראים לו? איפה הוא גר? מה הוא עושה? בן כמה הוא? מהם החלומות שלו? מהן תכונות האופי שלו?

בקשו מכל קבוצה להציג לשבט את הילד. שאלו את החניכים:

- לפי מה החלטתם דווקא על האפיון הזה?
- לאיזה מהילדים הכי הייתם רוצים להתחבר? למה?

סיכום ביניים: אנחנו רואים שיש הרבה סוגי ילדים סביבנו, וכל אחד מתחבר לסגנון אחר של חברים. יש טיפוסים שקטים יותר, ויש שובבים יותר. כל אחד מוצא את חבריו ואת מקומו אחרת, וזה היופי בגיוון שיש בינינו. הוא נותן מענה לכל אחד לפי הצרכים המיוחדים שלו.

שלב ב:

קראו עם החניכים את סיפור החלונות והכביסה המלוכלכת (נספח 2) ושאלו אותם מה הבינו מהסיפור.

נספח 2 – הכביסה המלוכלכת

זוג שהתחתן לא מזמן עבר להתגורר בשכונה קטנה. בבוקר הראשון בביתם ראתה האישה שכנה תולה כביסה לייבוש. "איזו כביסה מלוכלכת השכנה תולה במתלה. תסתכלו!" אמרה לבעלה. "אולי היא צריכה סבון חדש, אולי אוכל ללמד אותה איך מכבסים ואולי אוכל לעזור לה לכבס את הכביסה". הבעל החריש ולא הגיב, וכך יום אחר יום חזרה האישה על הערתה בכל פעם שהשכנה תלתה כביסה באור השמש חשופה לרוח. כעבור חודש הופתעה האישה לראות את השכנה תולה כביסה נקייה. פנתה ואמרה לבעלה: "תראה! היא למדה לכבס. כנראה שכנה אחרת לימדה אותה". "לא", אמר הבעל, "היום קמתי מוקדם וניקיתי את החלונות שלנו."

- כאלה הם חיינו, הכול תלוי בניקיון החלון שדרכו אנו מסתכלים על המציאות. כשבאים למפגש עם האחר כדאי לזכור שאנו רואים אותו דרך החלון הפרטי שלנו, וכדי לראות את תמונה ברורה עלינו לנקות את החלון שלנו. אנחנו בוחרים אם להתמקד במחבר או במפריד.

שלב ג: לשנות את המבט-

בקשו מהחניכים לחשוב על דמות בחייהם שהם מסתדרים איתה פחות וקשה להם להתחבר אליה, ובקשו מהם לנסות לראות בדמות הזאת משהו טוב. העניקו לחניכים אפשרות לבחור לשתף את השבט באדם ובתכונה הטובה שבחרו ברמת השיתוף שירצו.

מסכים/לא מסכים – מעמידים את החניכים בשורה ובכל פעם מקריאים משפט. מבקשים מהחניכים שמזדהים עם המשפט/חושבים שהוא מתאר אותם לקחת צעד קדימה.

o יוצא לי לפעמים להגיד שאני שונא את ההורים/האחים שלי

o אני שונא ללכת לבית ספר

o בחברה הישראלית יש הרבה שגאה

o לדעתי אנשים שונאים בקלות גם כשהם לא באמת מכירים את מי שהם שונאים

o אנשים מייצרים שגאה כלפי אחרים בגלל רושם ראשוני

o יותר קל לשמא מאשר לאהוב

סיכום:

כל אחד מאיתנו שונה מחבריו ומביא משהו אחר לעולם. הייחודיות טובה וחשובה, ולא סתם כל אחד מאיתנו שונה מחברו.

בתחילת הפעולה התבקש כל אחד מאיתנו להסתכל על הנקודות השונות והדומות בינו לבין חברו. זה עזר לנו להבין שיש לנו המון מאפיינים חיצוניים ופנימיים, חלקם דומים וחלקם שונים. לאחר מכן, ראינו תמונות של ילדים, ואפילו בלי להכיר אותם כבר ייחסנו להם תכונות וסגנון חיים שלם, אף על פי שייטכן שהדברים נראים אחרת לגמרי.

פעמים רבות כך אנחנו ניגשים למציאות, וזה מונע מאיתנו להיפגש עם אחרים באמת. אם נבוא למפגש ממבט נקי לגמרי ונביט באחרים בעין טובה, נוכל להתחבר אליהם. הכול תלוי בבחירה שלנו. אם נתמקד בדברים המפרידים בינינו, לא נצליח להתחבר, כי זה רק ירחיק אותנו, אבל אם נתמקד במשותף ובדברים הטובים שיש באחר, נוכל להסתכל על כל אדם בסביבה בעין טובה, וכך נצליח לאהוב יותר את הסובבים אותנו.

כל אחד הוא אחר – וזה הכי כיף שיש!